

W dniu 27.02.2010r. w Cesarskim Mieście Wiedniu Wysokie Układające się Strony:

Walter Erich Jorg,

Minister Spraw Zagranicznych

Monarchii Austro-Węgier,

w imieniu Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Franciszka Józefa II

i Monarchii Austro-Węgier,

oraz

Sven Haugland

Premier Królestwa Nordii

w imieniu Jego Ekscelencji Króla Einara Bjørna Olavsena

i Królestwa Nordii

Art. 1.

1. Wysokie Układające się Strony uznają się niniejszym wzajemnie za suwerenne państwa i podmioty prawa międzynarodowego.
2. Wysokie Układające się Strony zobowiązują się wzajemnie do podejmowania działań zmierzających do rozwoju wzajemnych stosunków.
3. Wysokie Układające się Strony wyrzekają się we wzajemnych stosunkach używania jakiegokolwiek przemocy.
4. Wysokie Układające się Strony postanawiają wszelkie spory rozwiązywać na drodze dyplomatycznej.

Art. 2.

Państwa Strony niniejszego traktatu prześlą jedną działkę na terenie stolicy państwa oraz na podstawie art. 22, 23, 24 Konwencji wiedeńskiej z 18 kwietnia 1961r. Ambasadzie i jej archiwom zapewnia się nietykalność i bezpieczeństwo.

Art. 3.

1. Interesy stron na terenach znajdujących się pod zwierzchnią władzą Strony drugiej reprezentuje Ambasador, powoływany zgodnie z prawem wewnętrznym Strony i uznawany za persona grata przez Głowę Państwa Strony drugiej.
2. Wysoka Układająca się Strona wysyłająca swojego przedstawiciela zobowiązana jest uprzednio wystąpić o dla kandydata na ambasadora.
3. Ambasadora chroni immunitet określony Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961r, a w szczególności:
 - (1) nie podlegają jurysdykcji karnej państwa przyjmującego;
 - (2) nie podlegają jurysdykcji cywilnej państwa przyjmującego, chyba, że sprawa dotyczy ich działalności niezwiązanej zupełnie z pełnioną misją, a sprawa dotyczy interesów prawnych osób trzecich, podległych jurysdykcji państwa przyjmującego
 - (3) korzystają ze swobody poruszania się po obszarze państwa przyjmującego;
 - (4) korzystają z prawa do reprezentowania interesów państwa wysyłającego, w sposób uznany przez nich za właściwy, w środkach masowego przekazu, w tym na głównej liście dyskusyjnej państwa przyjmującego.
4. Strona wysyłająca musi postępować zgodnie z przepisami Konwencji wiedeńskiej o stosunkach

dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961r,

5. Wysokie Układające się Strony zobowiązują się rozstrzygać na drodze dyplomatycznej spory wynikłe na tle postępowania ambasadorów, z zastrzeżeniem dopuszczalności drogi sądowej w sytuacji, o której mowa w ust. 3 (2).

Art. 4.

Pracownicy Ambasady zwolnieni są z wszelkich opłat celnych i pocztowych oraz z podatków.

Art. 5.

Przedstawiciel dyplomatyczny nie będzie podejmował żadnej działalności handlowej i zawodowej na terenie państwa przyjmującego.

Art. 6.

Funkcja przedstawiciela kończy się, między innymi gdy:

- państwo wysyłające notyfikuje drugiej Stronie o odwołaniu przedstawiciela dyplomatycznego ze stanowiska,
- gdy państwo przyjmujące notyfikuje państwu wysyłającemu odmowę udzielenia agreement.

Art. 7.

Każdej ze stron przysługuje prawo do wypowiedzenia niniejszego traktatu poprzez notyfikację tego faktu drugiej Stronie. Traktat traci moc po upływie tygodnia od notyfikacji tego faktu stronie drugiej.

Art. 8.

Nawet po zerwaniu stosunków dyplomatycznych państwo Strona jest zobowiązana szanować budynki i własność Ambasady.

Art. 9.

1. Niniejszy traktat wchodzi w życie trzy dni po zakończeniu procedury ratyfikacyjnej
2. Traktat podlega ogłoszeniu w sposób przewidziany prawem wewnętrznym Wysokich Układających się Stron.

Einar B. Olansen